

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **P. V. T.,** zastoupeného JUDr. Danuší Koldovskou, advokátkou se sídlem Česká Lípa, nám. TGM 169, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 7. 2003, č. j. 59 Az 19/2003 - 26,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Plzni, jímž bylo podle § 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) zastaveno řízení o jeho žalobě (opravném prostředku) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 10. 2002, č. j. OAM-37/VL-11-C10-2002, kterým mu podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona o azylu nebyl udělen azyl a podle § 91 zákona o azylu bylo vysloveno, že se na něho nevztahuje překážka vycestování. Usnesení Krajského soudu v Plzni vycházelo ze skutečnosti, že žalobci se nepodařilo doručit zásilky na místo hlášeného pobytu a šetřením cizinecké policie bylo zjištěno, že se na udané adrese nezdržuje; tato skutečnost bránila nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

Proti tomu stěžovatel v kasační stížnosti namítá důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonné zastavení řízení. Konkrétně stěžovatel uvádí, že byl hlášen

na adrese K., H. 1823/1 a měl v úmyslu tam bydlet u paní N. T. N., která je jeho tetou. Ta však nečekaně odjela do Vietnamu, kde onemocněla, a proto se její pobyt prodloužil. Po celou dobu byl její byt zamčen, stěžovatel do něj neměl přístup a zdržoval se u svého kamaráda na adrese K., H. 1824, tedy v těsné blízkosti místa hlášeného pobytu. Policie ČR neprovedla řádně prověrku místa pobytu, jinak by zjistila, že se zdržuje pouze v jiném bytě. V důsledku tohoto postupu byla stěžovateli odňata možnost uplatnit svá procesní práva v řízení. Pro úplnost poukazuje na skutečnost, že uzavřel dne 22. 7. 2002 manželství s P. S. Z uvedených důvodů žádá o zrušení napadeného usnesení a vrácení věci Krajskému soudu v Plzni k novému projednání a rozhodnutí. Dodatečně stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Žalovaný nevyužil možnosti vyjádření ke kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud v prvé řadě vážil nezbytnost rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. a dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti věcně rozhodováno bez prodlení (tedy ihned po jejím předložení Nejvyššímu správnímu soudu a nezbytném poučení účastníků řízení), tedy za situace, kdy skutečnosti tvrzené jako důvod pro přiznání odkladného účinku ani nemohou nastat.

Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Stěžovatel uplatňuje důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonné zastavení řízení.

Zákon o azylu v ust. § 33 stanoví, že soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

K tomu ze spisu vyplývá, že stěžovatel podal žalobu (opravný prostředek proti správnímu rozhodnutí) bez uvedení adresy pobytu, žalovaný sdělil soudu, že je hlášen na adrese K., H. 1823/1 u N. T. N.; tato adresa byla uvedena i v evidenční kartě žadatele o azyl založené ve správním spise. Soud ověřil adresu žalobce z databáze MV - odboru azylové a migrační politiky a zaslal mu na tuto adresu (do vlastních rukou) procesní výzvu. Pošta zásilku vrátila se záznamem o nezastižení adresáta. Krajský soud požádal Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie o prověření, zda se žalobce na dané adrese zdržuje, případně zda je známa jeho jiná adresa. V odpovědi byla uvedena adresa shodná. K další žádosti soudu sdělilo oddělení cizinecké policie v Sokolově, že je žalobce přihlášen na dané adrese, stejné bylo i opakované zjištění z databáze žalovaného. Z dat těchto úkonů, která jsou konkrétně uvedena v napadeném usnesení, je zřejmé, že krajský soud v době od 10. 4. do 9. 7. 2003 opakovaně činil opatření k zajištění doručení procesního úkonu stěžovateli a z důvodů nemožnosti doručení na jedinou známou adresu nemohl pokračovat v řízení a ve věci rozhodnout. Formálně tedy před vydáním napadeného usnesení byly splněny podmínky pro zastavení řízení. Stěžovatel ovšem namítá, že se v dané době objektivně nemohl na uvedené adrese zdržovat pro nepřítomnost osoby, u které měl bydlet, a že bydlel prakticky v sousedství, což mohla cizinecká policie při důsledném pátrání zjistit.

Podle § 77 odst. 4 zákona o azylu byl žadatel povinen změnu místa hlášeného pobytu ohlásit odboru cizinecké a pohraniční policie příslušnému podle místa nového pobytu,

a to způsobem stanoveným v odst. 5) téhož ustanovení, tedy včetně doložení souhlasu ministerstva vnitra se změnou místa hlášeného pobytu. To znamená, že i za předpokladu pravdivosti tvrzení stěžovatele o objektivní nemožnosti zdržovat se v dané době na ohlášené adrese (což není nijak doloženo, ovšem netřeba to zjišťovat), bylo jeho povinností požádat o souhlas s pobytem na jiné adrese a ohlásit změnu příslušnému odboru cizinecké a pohraniční policie. Tyto zákonné povinnosti žadatele o azyl stěžovatel nesplnil a překážku věcného rozhodnutí soudu svým protiprávním jednáním sám vytvořil. Nebylo povinností cizinecké policie pátrat v okolí místa hlášeného pobytu, zda se tam žadatel o azyl fakticky někde nezdržuje. Vzhledem k požadavkům zákona o azylu na objekt, v němž lze pobyt poskytnout (objekt opatřený číslem popisným nebo evidenčním, popřípadě orientačním, který je určen k bydlení nebo ubytování, a současně zajišťující dosažitelnost žadatele o azyl - § 77 odst. 2, 3) lze za místo hlášeného pobytu považovat určitou konkrétní adresu, na kterou lze doručovat zásilky. Skutečnost, že se žadatel fakticky zdržoval v téže ulici, ale v čp. 1824 na místo v čp.1823/1 nasvědčuje tomu, že šlo o jiné místo pobytu, než místo pobytu hlášeného a tedy povinnost ohlášení změny uvedeným postupem se na něho vztahovala.

Na rychlost azylového řízení kladou zákony zvláštní nároky stanovením lhůt pro rozhodnutí správního orgánu (§ 16 odst. 2, § 27 zákona o azylu), i stanovením povinnosti přednostního vyřízení žaloby soudem (§ 56 odst. 2 s. ř. s.). Rychlé projednání žaloby je i v zájmu žadatele o azyl, neboť může ukončit jeho nejisté postavení. Je tedy v jeho zájmu i poskytnutí součinnosti, jejíž součástí je zdržování se na ohlášené adrese, nehledě k výše uvedeným povinnostem spojeným se změnou pobytu. Důvody stěžovatelem v kasační stížnosti uvedené tak nijak nezpochybňují správnost postupu krajského soudu; skutečnost uzavření manželství s českou občankou je z tohoto hlediska zcela nerozhodná.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle ustanovení § 110 odst.1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel neměl v řízení o kasační stížnosti úspěch, úspěšnému žalovanému náklady řízení přesahující běžnou úřední činnost nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst.1, § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. 2. 2004

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu